

Az ígében jól érezhetően egy váltásról, fordulatról ír az apostol: eddig a törvény alatt voltatok, de többé már nem, hanem a Krisztuséi vagytok...

Váltás történt az időnkben is: éjféltkor áthaladtunk egy határvonalon, így aztán mátol új évszámmal egy „új esztendő” napjai kezdenek peregni.

Ha most ettől az ígétől megkérdezzük, hogy ez az „új” hogyan lehet valóban új, akkor így foglalhatjuk össze az üzenetét: Megszabadulva a régi kötelékektől, Krisztussal együtt, ígérettel indulhatunk az új évbe.

A lekción az hallottuk, hogy Jézus elkezd hirdetni valami újat. Az ÚJ élet lehetőségét, a megtérést, Isten országát! „Térjete meg, mert közel van” – azután pedig látunk tanítványokat, akik mindent otthagynak követték Őt. Így lehet ma is a régi felől a Krisztus melletti ÚJ felé elindulni.

Nézzük először a kiindulást: „akik Krisztusba keresztkedtek, **Krisztust öltötték magatokra.**” Egy kép, amellyel érthetővé lesznek e szavak: itt „ruhacseréről” van szó!...

Az Ef 4-ben az apostol elmondja, mit is jelent ez: vessétek le a régi embert, aki megromlott – öltöttek fel az „új embert”, aki Isten tetszése szerint teremtetett, igazságban és szentségben.

Tehát nem felületi kezelésről van szó! Nem valami ráöltözésről, elpalástoláslról, hanem teljes ruhacseréről! Maga Krisztus az „új ruha”: Ő az új élet hordozója.

A változás mélységét próbálja érzékeltetni, hogy a régi kötelékek, ellentétek is feloldódnak Krisztus mellett: többé „nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő”. A kor tipikus ellentétei voltak ezek: társadalmi-vallási ellentétek, amelyeknek meg kell szűnniük Krisztus mellett. A keresztyén közösségekben ezek nem élhetnek tovább, hiszen „egyek vagytok a Krisztusban”. – Életünket ma is keresztyén-kasul szabdallják az ellentétek. Európa (Franciaország, Németország): folyamatos a kulturális eltérésekből származó feszültség őslakosok és betelepülők közt; Közel-Kelet: vallási ellentétek miatti fegyveres harcok; Magyarország: továbbra is növekvő különbségek gazdagok és szegények közt; agresszió megjelenése az iskolában (lásd: tanárverő diák esete); feszültségek és törések a családokban... stb. Krisztus mellett nem lehet falakat építeni.

Az ige a gyökeres változásról beszél, az ÚJ-ról. A keresztyén ember máshoz méri az életét, nem a társadalmi trendekhez igazodik. Az ő viszonyulási pontja: Krisztus.

Az időszámításunkat és éveinket Krisztushoz mérjük, legalábbis számtanilag: így használjuk a Kr.e. és a Kr.u. jelzéseket. De vajon az életünkben is így van-e valóban? Hozzá mérjük-e az életünket? Rajta tájékozódunk-e, amikor döntéseinket meghozzuk?...

Azután beszél az ige a változás következményéről is: „Ha pedig Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai vagytok, és **ígéret szerint örökösök.**” A kiindulás, alfa-pont: felöltötték Krisztust, Őbenne vagytok; az ómega pedig: a remény beteljesedése, az üdvösség.

„Örökös” – ez azt jelenti, hogy az Isten országának polgára. Ez az ige nem a jövővel akar „kábitani” minket. Gyakori vád és gúny a hívők felé: a jövőbeli mennyországgal kábítják magukat. Ellenkezőleg, az örökség nagyon is hatással van a jelen életünkre, ahogy az előbb hallottuk.

Az örökség nem a teljesítményünk miatt jár nekünk, hanem Krisztusért a miénk! Test és vér nem örökölheti Isten országát – görccsel és akarással azt nem lehet elnyerni.

Miénk az örökség! Amint a leendő örököszt bejegyzik a tulajdoni lapon, attól fogva magáénak tudhatja az örökségét. Így vagyunk mi is bejegyezve az Isten országa „tulajdoni lapjára”.

„Ígéret szerint örökösök”. Hogyan látjuk ennek hasznát a mindennapokban?

Ezzel az örökséggel kiegyensúlyozottabbak lehetünk. Nincs szükségünk a görcsölésre, nem kell futnunk a többiek után, a trendi kortársak után, felvenni a többiek eszement tempóját... Micsoda áldás ez! Ezzel az örökséggel könnyebb elengedni, ami a „mienk”, amihez annyira tudunk ragaszkodni, hogy ökölbé szorul a kezünk. Kinyithatjuk a görcsösen szorító kezünket, hogy Isten a nyitott kezünkbe adhassa a maga ajándékait, hogy ne csak a kézzel foghatókra legyünk fogékonyak, hanem megnyerhessük a kézzel nem foghatókat is!...

A mai napon Jézus közöttünk is újra hirdetni kezdi az új élet, a Hozzá való megtérés lehetőségét. Segítsen minket, hogy meghalljuk ígéretét, és az új esztendőbe így indulhassunk: Őmellette, Őt magát felöltözve, az Ő áldásaival. Azzal a boldogsággal, hogy ígéret szerint örökösök vagyunk, örökösársai Krisztusnak.